

- Carasura

Postea vero ad castrum
quoddam, cui nomen est
Carasura, quod qua-
draginta miliaribus

¹²³
Blond. Alexand.
Martyr Prizipen
in Bollandus:
Acta Sanctorum
Mali, v. III c. 198

ab urbe Philippi, et decem & octo
distabat à Beroca, Alexander et
Tiberianus perreuerunt (καὶ αὐτὸν Μάρτυρα)
Cumque Tiberianus illuc ingressus esset,
in castro illo dimorans est hora fere

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

Milites vero sanctum Martyrem Alexander
secum habentes, una cum ipso prope castrum
aliud ad locum arboribus consitum
dirigerunt. Tum Martyr Alexander
dixit militibus: Eamus fratres, ad
arboreas illas: cum enim eum locum vi-
disset, valde oblectatus est. Itaque cum eo
venissent: Vere, inquit, fratres, ego sitio.
Illi vero: Et undenam hic aquam habe-
bimus? Expectate paulisper, fratres, inquit
Alexander: potest enim Deus meus etiam
hoc à loco nobis aquam suppeditare. Cum-
(ἀκούοντες)

que hec dixisset, flexis genibus, ita Deum ora-
vit: Domine Jesu Christe, qui lapidem in soli-
tudine olim discidisti, et aquam ex illo edu-
xisti, ne populus tuus Israel siti deficeret:
nunc te misericors respice servum tuum, et
hoc in loco aquam praebe, ut ego servus tuus
bibam, et homini tuo gloriam reddam. His
dictis, statim tellus, quae infra arbores illas
erat, aperta est, et gelidissima ac purissi-
ma quaedam aqua erupit: unde et Alexander
et milites qui cum eo erant, biberunt.
Id cum vidissent milites, tantam mirabili-
ter sanctus Martyr, et mirati sunt, et
inter se dicebant: Magna quae est Deus Chri-
stianorum, quoniam sic servos suos exaudit.
Tunc Tiberianus sedens pro tribunali, iussit
B. Alexandrum illuc duci: quem interrogans:
Age, inquit, dic Alexander: Faciane quod
jubeo Imperator, an non? Respondit ille: Ego
coelestis Imperatoris mei edicto parere volo, ne
que te aliquid esse puto, neque Imperatorem
tuum, mortalem et caducum hominem. Hoc
respondens, cum Praeses ab eo accepisset, non
amplius illis interrogare voluit, sed convoca-
tis militibus: Celeriter, inquit, istum compre-
hendite, et in urbem Berzeam abducite.